

Redaksjon: Yngve Kvistad – Tlf.: 22 00 00 00

debatt

debatt@vg.no

■ ■ KrFs nye nestleder Inger Lise Hansen har ufortjent fått merkelappen «liberal». Hun har i realiteten det samme utdaterte menneskesyn som resten av partiet, skriver Kristin Bergersen og Håkon Haugli.

KrFs familiepolitikk ekskluderer våre familier, og i KrFs «verdier» er det ikke plass til vår kjærlighet eller vårt likeverd.

VG innlegg

Kristin Bergersen og Håkon Haugli

Det går en rød tråd i KrFs aktive diskriminering av homofile:

Fra 1972, da de stemte imot Regjeringen Brattelis (Ap) forslag om fjerning av Straffelovens §213 – forbudet mot mannlig homoseksualitet – via Bondeviks forsøk på å fjerne partnerskapsloven, til dagens motstand mot en ny og ikke-diskriminerende ekteskapslov.

Partiet

har kjempet mot ethvert skritt i retning av likeverd for homofile. Til tross for at partiet i praktisk politikk demonstrerer at de ser på

FORFATTERNE: Kristin Bergersen og Håkon Haugli representerer Arbeiderpartiets homonettverk

homofile og lesbiske som annenrangs borgere, bruker de en retorikk som gir et annet inntrykk. Ledende KrFere bruker uttrykk som at «homofile selv sagt (!) er like mye verdt som alle andre» og at vi er «like gode omsorgspersoner», alltid etterfulgt av et stort og viktig «men».

Utdatert menneskesyn

På grunn av partiets nøkkelrolle i norsk politikk, er det dessverre liten vilje til å konfrontere partiet med dets utdaterte menneskesyn.

KrFs hovedargument mot at homofile skal kunne adoptere, er påstanden om at «barn trenger en mor og en far». Det er et paradoks at partiet likevel kunne stille seg i spissen for at enslige fikk rett til adopsjon. KrF kan ikke både si at homofile og lesbiske er gode omsorgspersoner, slik som partiets nye nestleder Inger Lise Hansen gjør, og samtidig mene at vi skal kunne adoptere når vi er enslige, men ikke når vi lever i forpliktende parforhold. Det henger ikke sammen.

Og det er merkelig at KrF – som ellers fremhever verdien av livslange kjærlighetsforhold – gjør akkurat våre parforhold til noe diskvalifiserende.

KrFs to ansikter

INGEN UENIGHET:

Nestleder Inger Lise Hansen fremstilles som KrFs liberale kort i partiledelsen, men hun deler partileders Dagfinn Høybråtens motstand mot homofile ekteskap, at homofile kan få adoptere samt hans abortsyn og motvilje mot homofile prester, skriver Kristin Bergersen og Håkon Haugli.

Foto: JEFF GILBERT, SCANPIX

Det finnes ingen forskning som gir KrF rett i at barn av homofile lider noen overlast. Selv uten slike holdpunkter, tviholder KrF på sin motstand mot homoadoptsjon.

KrFs motstand mot homofile

Motstanden mot homofile foreldre er ikke av ny dato. Partiet har kjempet mot retten til stebarnsadoptsjon og mot homofiles mulighet til å være fosterforeldre. Bondevik II hadde knapt tatt kontorene før de gikk i gang med å sabotere vedtak om rett til stebarnsadoptsjon for homofile og lesbiske i re-

gistrert partnerskap som Karita Bekkemellem (Ap) fikk på plass i 2001.

Loven gjaldt fra 1. januar 2002, men forskriftene forelå først nesten to år senere, i november 2003. Videre foreslo Laila Dávøy (KrF) innskrenket adgang for homofile og lesbiske til å bli fosterforeldre. Forslaget møtte heldigvis motstand fra regjeringspartnerne Høyre og Venstre, men det viste med all tydelighet hvor konsekvent KrF praktiserer sin homodiskriminering.

Det er vanskelig å se at det kan ha vært «barnets beste» som sto mest sentralt for KrF i disse sakene, like

lite som det er det i spørsmålet om adopsjonsrett. Homoadoptsjon vil få størst betydning i Norge. Det er homofile fosterforeldre, tanter og onkler KrF vil utelukke fra adopsjonsvurdering. KrFs ideologiske motstand er dermed til direkte hinder for at barn får vokse opp hos de omsorgspersonene som står dem nærmest. I tillegg må partiet bære ansvaret for de negative signaler de gir til alle barna som allerede vokser opp hos homofile foreldre.

Ufortjent liberal

KrFs nye unge kvinnelige nestleder, Inger Lise Hansen har helt ufortjent fått merkelappen «liberal». Partiets «friske pust» har i realiteten de samme holdninger og meninger som resten av partiet. Hun er mot selvbestemt abort. Hun er mot at homofile skal få gifte seg. Hun er mot at homofile skal få adoptere barn. Hun mener at det er opp til Kirken å avgjøre om det skal være homofile prester eller ikke. Fornyelse? Liberalt? Nepp. Dette er gamle og velkjente holdninger i KrF.

Arbeiderpartiets homonettverk ønsket med utspillet i VG (9.5.) å sette fokus på at det er en sammenheng mellom holdninger og handlinger. KrF har et ansvar for at homofile og lesbiske utsettes for mishagsytringer. Det er ikke noe personangrep på Inger Lise Hansen, men en påpekning av at selv KrFs mest liberale krefter holder fast ved partiets homomotstand.

Det friske pustet er faktisk ikke så friskt. Derfor blir Hansens svar på utfordringen; å erklære at hun er krenket og be om unnskyldning fra landets statsminister, en avsporing. Det er en strategi vi gjenkjenner. Når politikens innhold blir for vanskelig, tyr man til offerrollen.

Dobbelkommunikasjon

Hvorfor slipper KrF unna med sin dobbelkommunikasjon? De bruker argumentet om at homofile er like mye verdt som andre, og erklærer at vi kan være like gode omsorgspersoner, men krever likevel at man respekterer deres nei til ekteskap og adopsjon, deres nei til like rettigheter.

KrFs familiepolitikk ekskluderer våre familier, og i KrFs «verdier» er det ikke plass til vår kjærlighet eller vårt likeverd.

Slutt å tulle, Helle-Valle!

I et innlegg i VG (29.5.) serverer Kristin Helle-Valle i hovedsak to påstander: At manusforfatterne er helt avgjørende for gode TV-serier. At NRK Drama ikke setter manusforfatterne nok i fokus.

VG replikk

Hans Rossiné, NRKs dramasjef

Den første påstanden har hun helt rett i. Den andre er bare tull og tøys.

For selvsagt hadde ikke NRK Drama hatt den store suksessen vi nå har med populære TV-serier som *Sejer-Svarte sekunder*, *En Udødelig Mann*, *Kodenavn: HUNTER* og *Størst av alt* uten at vi jobbet hardt og målrettet med Norges fremste manusforfattere og løftet dem frem i manusprosessen.

At NRK Dramas serier nå er oppe på et internasjonalt nivå er nettopp takket være utrolig dyktige forfattere. Uten dem – ingen TV-serier i det hele tatt.

Spillerom

Kristin Helle-Valle nevner et møte med den danske stjerneprodusenten Sven Clausen i USA for over 12 år siden. Jeg kan nevne et møte med skaperen av *Kroniken*, den danske suksessforfatteren Stig Thorsboe, for rundt 12 uker siden. Han var på mitt kontor og jeg fortalte hvordan NRK Drama jobbet og hva vi produserte. Han bare himlet med øynene og sa:

Jeg skulle ønske jeg som manusforfatter hadde like stort spillerom og like gode vilkår i Danmark!

Sånn sett er det jo da ekstra trist at Norges svar på Stig Thorsboe – den briljante manusforfatteren og regissøren Jarl Emsell-Larsen, produseren bak mega-suksessen *Kodenavn Hunter* – ikke engang ble nominert til tv-dramaprisen av den Gullrutejuryen Helle-Valle satt i nå i år.

Bli bedre

Men selvsagt kan NRK Drama bli bedre og selvsagt har vi gjort feil. Som den største arbeidsplassen for manusforfattere og dramatikere i Norge jobber vi knallhardt hver dag for å bli bedre og for at de beste forfatterne skal komme til oss og trives hos oss.

Her er litt fakta:

■ Totalt bruker NRK Drama nærmere 5 millioner kroner årlig på manus, altså rundt 10 prosent av TV-Dramas årsbudsjett

■ Radioteatret dramatikerkurs har nå 8 dramatikere inne som får faglig oppfølging og coaching i ett år

■ NRK Dramas URO-prosjekt har også 8 inne på samme måte

■ Vi får rundt 100 såkalte *pitcher* i året – 20 prosent støttes til videreutvikling

■ Honoraret for en episode i en TV-serie er ca 160 000,- kr

■ TV-Drama engasjerer 20-25 forfattere på årsbasis til honorert utviklingsarbeid på forskjellig nivå

■ Radioteatret engasjerer omlag 25-30 forfattere på årsbasis til honorert utviklingsarbeid på forskjellig nivå

■ Vi følger i tillegg opp rundt 10 manusforfattere i eksterne produksjoner

■ I alt 12 stillinger i NRK Drama er direkte involvert i utviklingsarbeid og samarbeid med norske forfattere

■ Alle våre TV-serier har førpremiere på Frogner kino, med presse til stede, hvor manusforfattere, regissører, skuespillere og team hylles med blomster, fest og taler

Leker ikke nisse

Og når vi investerer mye tid og penger på å skape det mest kreative og produktionsrettede manusmiljøet i Norge, gjør vi det selvsagt ikke for å leke julenisse. Vi dyrker forholdet til våre manusforfattere fordi forfatteren er og blir enhver tv-produsents viktigste leverandør – selve hjørnesteinen i og forutsetningen for fremtidige suksesser!

Jeg er helt enig med Kristin Helle-Valle i at Gullruten setter for dårlig fokus på manusforfattere og at det ikke er holdbart at Gullruten bare betaler reise for en nominert per kategori. NRK Drama har lenge gått inn for at det bør være en egen kategori for manusforfattere i Gullruten. Det er fint hvis også Helle-Valle nå kommer på banen og backer opp om dette kravet!